

A Fővárosi Ítéltábla a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (1056 Budapest, Nyáry Pál utca 10., ügyintéző ügyvéd: dr. Karsai Dániel András) által képviselt Transparency International Magyarország Alapítvány (1055 Budapest, Falk Miksa utca 30. IV. emelet 2.) felperesnek – a Vigh, Vágó és Kemenes Ügyvédi Iroda (1113 Budapest, Bocskai út 134-146. C. épület III. emelet, ügyintéző ügyvéd: dr. Vigh Szabolcs) által képviselt Magyar Labdarúgó Szövetség (1112 Budapest, Kánai út 2. D. épület) I. rendű alperes, a dr. Kerekes Gábor Ügyvédi Iroda (1027 Budapest, Bem rakpart 43. I. emelet 107., ügyintéző ügyvéd: dr. Kerekes Gábor) által képviselt Magyar Vízilabda Szövetség (1138 Budapest, Margit sziget, Hajós Alfréd Sportuszoda) II. rendű alperes, Magyar Kosárlabdázók Országos Szövetsége (1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3.) III. rendű alperes, Magyar Kézilabda Szövetség (1087 Budapest, Könyves Kálmán körút 76.) IV. rendű alperes és a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társa Ügyvédi Iroda (1123 Budapest, Alkotás utca 39/c., ügyintéző ügyvéd: dr. Barra Balázs) által képviselt Magyar Jégkorong Szövetség (1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3.) V. rendű alperesek ellen közérdekű adat kiadása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. február 9. napján kelt 65.P.24.276/2016/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése miatt meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az I., II., III., IV., és az V. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül küldjék meg a felperes részére 2011. július 1-jétől 2016. július 21-éig terjedő időszakra vonatkozóan

a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. évi törvény (Tao. törvény) 22/C. § (1) bekezdés b)-d) pontjaiban meghatározott támogatás igénybevételére jogosult szervezetek szerinti bontásban az alperesi szervezetek által a Tao. törvény 22/C. § (3e) bekezdés alapján kiállított valamennyi támogatási igazolást, olyan formában, hogy megállapítható legyen mely támogatási időszakban mely támogatóktól pontosan mekkora összegű támogatásban, kiegészítő sportfejlesztési támogatásban részesültek;

a 107/2011. (VI. 30.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés 7. pontja által meghatározott támogatott szervezetek szerinti bontásban azokat az igazolásokat, amelyeket az alperesi szervezetek a Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés 2. pontja alapján eljárva jóváhagyó szervezetként a Korm. rendeletben foglaltak szerint állítottak ki, olyan formában, hogy megállapítható legyen, mely támogatási időszakban mely támogatóktól pontosan mekkora összegű támogatásban, kiegészítő sportfejlesztési támogatásban részesültek.

Ezt meghaladóan a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítélet helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2016. július 21-én kelt, és ezen a napon továbbított elektronikus leveleiben közérdekű adatok kiadását kérte az alperesektől, mely kérelemben foglaltaknak az alperesek, a II. rendű alperes kivételével, meghosszabbított határidőt követően részben eleget tettek. A II. rendű alperes a kérelemre a felperes keresetének előterjesztése napján válaszolt, melyben a többi alpereshez hasonló terjedelemben tett csak eleget a felperes kérelmében foglaltaknak.

A felperes 2016. szeptember 19-én érkezett keresetében eredeti kérelme 3. és 4. pontjában foglalt adatok kiadására kérte kötelezni az alpereseket.

Kérte, hogy a bíróság közérdekű adatok megismerése körében kötelezze az alpereseket a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 22/C. § (1) bekezdés b-d. pontjaiban meghatározott támogatás igénybevételére jogosult szervezetek szerinti bontásban az alperesi szervezetek által a Tao tv. 22/C. § (3e) bekezdés alapján kiállított valamennyi támogatási igazolás kiadására, olyan formában, hogy megállapítható legyen mely támogatási időszakban, mely támogatóktól pontosan mekkora összegű támogatásban, kiegészítő sportfejlesztési támogatásban részesültek.

A látvány-csapatsport támogatását biztosító támogatási igazolás kiállításáról, felhasználásáról, a támogatás elszámolásának és ellenőrzésének, valamint visszafizetésének szabályairól szóló 107/2011. (VI. 30.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés 7. pontja által meghatározott támogatott szervezetek szerinti bontásban azokat az igazolásokat is kérte kiadni, amelyeket az alperesi szervezetek a rendelet 2. § (1) bekezdés 2. pontja alapján eljárva jóváhagyó szervezetként a kormányrendeletekben foglaltak szerint állítottak ki, szintén olyan formában, hogy megállapítható legyen, mely támogatási időszakban mely támogatóktól pontosan mekkora összegű támogatásban, kiegészítő sportfejlesztési támogatásban részesültek.

Az adatokat 2011. július 1-től a Tao törvény 22/C. § hatályba lépésétől a perben születendő jogerős ítélet kézbesítése, rendkívüli perorvoslat esetében a perorvoslat tárgyában született ítélet kézbesítése napjáig terjedő időszakra kérte.

Hivatkozott arra, hogy az alperesek által közölt adatokból nem látható, hogy a látvány csapatsportok országos sportági szakszövetségeiként mely támogatóknak milyen mértékű támogatás után állítottak ki igazolásokat, így nem állapítható meg, hogy mely támogatott mely időszakban mely támogatótól mekkora összegű támogatásban részesült. Hivatkozott a közérdekű adatok megismerésének alaptörvényi rendelkezésére, az ezt tartalommal megtöltő 32/1992. (V. 29.) és a 34/1994. (VI. 24.) AB határozatokra és az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére. Álláspontja szerint a támogatás fejében a támogatók adókedvezményben részesülnek, ezért nem csak a támogatott szervezeteknek juttatott összeg közpénz, hanem ilyen jellegűnek tekinthető az adókedvezmény is, ezért az erre vonatkozó adatok közérdekűek. Ilyen jellegű juttatást magánszemély nem ajánlhat fel, ezért az adatok kiadásával személyes adat nem érintett. Az alperesek adótitokra történő hivatkozását nem tartotta megalapozottnak, figyelemmel arra, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 27. § ilyen jellegű korlátozást a közérdekű adatok megismerhetőségével kapcsolatosan nem rögzít. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) rendelkezéseiből pedig nem következik az adótitok korlátozhatatlansága.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes hivatkozott az Info tv. I. 3. pontjában írt általános korlátozási lehetőséget kibontó 27. § (2) bekezdés e) pontjára utalással, az Art. 56. § (2) bekezdésére és az 54. § (1) bekezdésére. Mindezek alapján álláspontja szerint a felperes magánjogi jogalanyok adózását érintő tény, adatot kíván megismerni, ami adótitkot képez, így annak kiadását jogszerűen tagadta meg. Álláspontja szerint a

támogatás, amit az egyes adózók nyújtanak közpénzek, a támogatói szándékok azonban nem közérdekű, vagy közérdekből nyilvános adatok, így azok az információk, hogy a támogatott milyen összegben részesülhet a támogatásként felajánlott adó összegből, nem közérdekű, nem közérdekből nyilvános adat. Hivatkozott arra is, hogy a támogató adózó az alperesnek nyújtott támogatással ténylegesen adókedvezményben nem részesül, továbbá arra, hogy a perbeli adatok vonatkozásában nem az I. rendű alperes, hanem a NAV folytat a költségvetést érintő gazdálkodást.

A II., III. és IV. rendű alperesek egységes védekezése szerint a támogatók adatai adótitoknak minősülnek, így kiadásuk esetén alperesek Art. 53. § (1) bekezdésére tekintettel adótitkot sértenének. Analógiaként hivatkoztak arra, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott részének (1%-ának) felhasználásáról történő rendelkezés körében, a törvény adótitoknak minősített adatok tekintetében korlátozott hozzáférést határoz meg, a felajánló személyéről az adóhivatal sem adhat tájékoztatást. Hivatkoztak arra is, hogy 2016. október 24-vel módosított Art. 53. § (1a) bekezdés b), c) pontja külön adótitokként nevezi meg a támogatást nyújtó felajánló adózó megnevezését, ez is azt támasztja alá, hogy az adatszolgáltatás megtagadása az adatigényléskor hatályos Art. 53. §-a értelmezésével is helyes volt.

Álláspontjuk szerint a támogatási igazolás kiállításakor közigazgatási szervként járnak el, eljárásuk részletes szabályait a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) határozza meg. A Ket. 5. § (4) bekezdése, a 17. § (1) bekezdése és a 172. § irányadó a személyes adatok védelme, titkok megőrzése vonatkozásában.

Az V. rendű alperes pertársai védekezéséhez csatlakozott. Kiemelten hivatkozott az adótitok tilalmára és a személyes adatok kiadásának tilalmára is. Vitatta, hogy a felperes eljárása jöhiszemű lenne.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 20.000, a II-IV. rendű alpereseknek együttesen 30.000 forint, az V. rendű alperesnek 20.000 forint perköltséget áfával.

Rögzítette, hogy az alperesek adatkezelői minősége nem volt vita tárgya, a felperes keresetét az Info tv. 31. § (1) és (3) bekezdése alapján határidőben nyújtotta be.

A felperes igénye azon adatok megismerésére irányult, hogy az alperesi szövetségek mely adózóktól, az egyes támogatási időszakban mekkora összegű támogatásban részesültek, a támogatók milyen összegű támogatás után jogosultak adókedvezményre.

Idézte a Tao. tv. 22/C § (1), (2), (3e), (3f) és (9) bekezdését, a 107/2011 (VI. 30.) Korm. rendelet 8. §-t, az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését és 39. cikk (2) bekezdését, az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (1) bekezdését, az Info tv. 27. §-t, az Art. 53. § rendelkezéseit.

Megállapította, hogy a felperesi kérelemmel érintett adat (a támogatások és adókedvezmények igazolása) az Art. 53. § (1) bekezdés által korábban is, és a 2016. október 24-i új rendelkezés óta [(1a) bekezdésben] különösen adótitokként volt definiálva, illetve jelenleg is az.

Megítélése szerint, a kért adatok nem minősülnek kiadandó közérdekű adatnak, mert azok az adott gazdálkodó szervezettel összekapcsolható adatok, de megismerésük nem szükséges az alperesi szervek költségvetési gazdálkodásának kontrollja szempontjából. Utalt e körben az Info tv. 2. § (1) bekezdésére, a 3. § fogalom meghatározásai közül a személyes adat, valamint a közérdekű adat fogalmára, a 26. (1) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az Alaptörvény felperes által felhívott 39. cikk (2) bekezdéséből, a közpénzekre vonatkozó gazdálkodással összefüggő elszámolási kötelezettségéből, a közpénzekkel is gazdálkodó szervezeteknek az a kötelezettsége származik, hogy a minisztériumok felé, illetve a

támogatók felé kiadott igazolásokban rögzített támogatási pénzek összértéke közlésére kötelesek. Mindez szakszövetségi, szakági bontásban való adatközlést jelent, mert ezzel arról ad tájékoztatást az adatkezelő, hogy milyen mértékű a magánszférából, vagy más, állami tulajdonnal is érintett gazdálkodó szervezetektől származó támogatási összegből gazdálkodhatnak az egyes, a jogszabályban rögzített területeket érintő támogatásokkal érintett látvány-csapatsporti (alperesi) szövetségek; és arról is tájékoztatást ad az adatközlés, hogy milyen mértékű támogatás után mond le az adó egy részéről az állam. Ezen adatközlési kötelezettségüknek pedig az alperesek a felperes kérelmére a pert megelőzően eleget tettek.

Kiemelte, hogy a felperes által a perben igényelt azon adatok, hogy az állam mely adózók számára (és milyen mértékű befizetések után) teszi az adókedvezmény érvényesítést lehetővé, nem olyan adat, amely a közpénzből (is) gazdálkodó alperesi szakszövetségek tevékenységének, a központi költségvetéssel való gazdálkodása, tevékenysége átláthatósága érdekében kiadandó lenne. A támogatás alapján igénybe vehető adókedvezmény csak lehetőség, azzal az adózó belátása szerint élhet, ezért előfordulhat, hogy a támogatással összefüggésben közpénz sem keletkezik. Kifejtett álláspontja szerint nincs olyan alkotmányos érdek, ami indokolja, hogy egyes gazdálkodó szervezetek gazdálkodásába betekintést nyerjen a felperes, illetve bármely más közérdekű adatigénylő.

Az Art. 2016. október 24-i, az adatigénylést követően hatályba léptetett korlátozó rendelkezését nem vizsgálta, mert álláspontja szerint a korábbi rendelkezés alapján is védendőnek minősült az adat, és mint ilyen, kivételes esetben megismerhető, főszabály szerint azonban nem közérdekű adat.

Az állami gazdálkodással kapcsolatban a támogatások összegén túl indokoltan megismerhető adat az lenne, hogy az állam milyen mértékű adóbevételről mond le, és nem az, hogy egyes gazdálkodó szervezetek összesen milyen összegeket szánnak a látvány-csapatsportok támogatására. A keresettel igényelt támogatási igazolások azonban olyan egyediesített adatra engednének következtetni, ami az adótitok körébe esik, ezért a keresetet elutasította. A felperest kötelezte az alperesek részére a perrel kapcsolatosan felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és kötelezze az alpereseket az igényelt adatok kiadására. Másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét azzal indokolta, hogy a támogatási igazolások által magukban foglalt adatok ismerete nem szükségesek az alperesi szervek költségvetési gazdálkodásának kontrollja szempontjából. Utalt azon elsőfokú bírósági álláspontra is, hogy a kiadni kért adatok az Art. 53. § (1) bekezdésében meghatározott adótitok körébe esnek, és arra, hogy az egyes sportszövetségeknek támogatást nyújtók jogai szempontjából csak az minősülne arányos korlátozásnak, ha az adókedvezményre feljogosító igazolásokban rögzített támogatási pénzek összértéke megismerhető.

Álláspontja szerint ez az érvelés teljesen figyelmen kívül hagyja az Info tv. 3. § 5. pontjában foglalt rendelkezéseket, amely egyértelműen meghatározza, hogy mely adatok minősülnek közérdekű adatnak.

E szerint nemcsak az adott szerv gazdálkodásához kapcsolódó adatokat definiálja közérdekűként, hanem a közfeladatot ellátó szerv tevékenységével összefüggő bármely adatot. Ebből egyértelműen következik, hogy a felperes által kiadni kért adatok is közérdekű adatnak minősülnek, így irreleváns, hogy azok megismerése szükséges-e az alperesi szervek költségvetési gazdálkodásának kontrollja szempontjából.

Mivel a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog gyakorlása nem célhoz kötött, teljességgel helytelen az elsőfokú bíróság okfejtése arra vonatkozóan, hogy mi lenne a közpénzek felhasználásával kapcsolatosan megismerhető adat. Az ítélet nem az Info tv. rendelkezéseiből indul ki, hanem egy alapjog korlátozó szemszögből, amikor azt vizsgálja, fűződik-e egyáltalán közérdek ahhoz, hogy a felperes által

kiadni kért adatok megismerhetőek legyenek.

Fenntartotta az elsőfokú eljárás során kifejtetteket arra vonatkozóan, hogy a támogatott szervezeteknél a támogatás összege egyértelműen állami támogatásként jelenik meg. Hivatkozott az Európai Bizottság 2011. november 9-én kelt C(2011)7278 számú döntésére, ami kifejezetten a látvány-csapatsport fejlesztési támogatás konstrukcióját vizsgálta és mely megállapította, hogy az ennek keretében nyújtott támogatások a támogatottak vonatkozásában állami támogatásnak minősülnek. Ez önmagában megalapozza, hogy a kiadni kért adatok az Info tv. 3. § 5. pontja alapján közérdekűek. Mivel az egyes támogatók a támogatási igazolások ellenében adókedvezményt igényelhetnek a kiadni kért adatok közérdekűek. Ez a közérdekűség egyebekben közvetlenül következik az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdéséből is.

A per tárgya olyan konstrukciójú állami támogatásra vonatkozó adatok kiadása, mely állami támogatás úgy valósul meg, hogy közvetlenül nem a központi költségvetésből különítik el a látvány-csapatsport támogatására szánt előirányzott összeget. A támogatások után járó adókedvezményen és a támogatás értéke, mint adóalap-csökkentő tényezők (Tao tv. 3. számú melléklet B. 15. pontja) keresztül jelenik meg a központi költségvetés érintettsége, és az állami támogatás jellege. Hivatkozott a 8/2016. (IV. 6.) AB határozat 28. pontjára.

Kiemelte, hogy a társasági adókedvezmény érvényesítésére jogosító látvány-csapatsport támogatások egyértelmű célja állami támogatás nyújtása törvényben kijelölt körbe tartozó szervezetek számára olyan jogszabályi környezet megteremtésével, amely egyes adózókat támogatás juttatására ösztönöz adózási kedvezményekkel. E támogatási konstrukció lehetővé teszi, hogy ezen szervezetek támogatásának ne legyen nyoma a központi költségvetésben, mivel a támogatók bevonásával megkerülhető, hogy a központi költségvetésből kelljen elkülöníteni a támogatott szervezetek számára a támogatás összegét.

Mivel jelen adatok Tao tv.-nyel összefüggő adatok, a támogatók csakis jogi személyek lehetnek, így az Info tv. 3. § 2. és 1. pontja értelmében fogalmilag kizárt, hogy ezek személyes adatok legyenek, így egyértelmű a kiadni kért adatok közérdekű minősége.

Az alperesek csak abban az esetben mentesülhetnének a per tárgyává tett közérdekű adatok kiadása alól, amennyiben jogszerűen hivatkoznak valamely az Info tv.-ben meghatározott megtagadási okra. Az alperesek által e körben hivatkozott adótitok tekintetében álláspontja az volt, hogy e körben a bizonyítás az alpereseket terhelte, mely kötelezettségüknek nem tettek eleget. Hivatkozott az Art. 54. § (1) bekezdés a) pontjára is.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a felperes által kért adatok nem minősülnek közérdekű adatoknak, mert a támogatási igazolások címzettjeinek személye és az összegek támogatókra való lebontása, az ehhez kapcsolódó adatok nem függenek össze az I. rendű alperes tevékenységével. Utalt arra, hogy olyan adatbázist nem kezel, amely nyilvántartaná, hogy a támogatási összegek honnan, mely személyektől, szervezetektől származnak.

Hivatkozott arra is, hogy a felperesi joggyakorlás rosszhiszemű, az adatok megismerésére nem közérdekből törekszik, hanem magánszemélyek adózási teljesítményének megismerésére, azaz az Alaptörvény szellemével ellentétes célokat kíván a megszerzett adatokkal szolgálni.

Hivatkozott arra is, hogy a támogató diszkrecionális joga annak eldöntése, hogy megismerhetővé kívánja-e tenni személyét, mint támogatót, ezért a személyiségi jogait sértené, ha ilyen adatot az I. rendű alperes megismerhetővé tenné.

Vitatta a támogatási összegek közpénz jellegét az igazolás kiállításának időpontjában, figyelemmel arra, hogy az ekkor még a támogató birtokában van. Annak felhasználására, amire az Info tv. 32. § is utal csak a támogatás elosztása, kiutalása során kerül sor, ekkor nyeri el közpénz jellegét.

Hivatkozott arra is, hogy az Európai Bizottság felperes által is hivatkozott állásfoglalásának (68) bekezdése rögzítette, hogy a programban résztvevő adományozóknak nyújtott adókedvezmény nem minősül állami támogatásnak. Az állásfoglalás (19) bekezdése pedig kifejezetten tilalmazza a támogatás

kompenzálását akár a támogatót reklámozó formában is, mely támogatói anonimitás az Unió szabályoknak történő megfelelést is szolgálja (EUMSZ 107., 108. cikk).

A jóváhagyásokra vonatkozó adatok és az, hogy melyik szervezet milyen összegű támogatásban részesült megismerhető adat, azt a honlapján nyilvánosságra hozza. A Ket. rendelkezései szerint a közigazgatási határozatok is nyilvánosak azzal azonban, hogy azokból a személyes adatokat törölni kell.

Vitatta, hogy a felperes által hivatkozott AB határozatok figyelembe vehetők lennének.

Az adótitok körében az elsőfokú eljárásban kifejtett érvelését fenntartotta azzal, hogy az Art. 54. § szerinti ellenőrzési jogosultság nem azonos az adótitok bárki által történő megismerésének jogával. Az kifejezetten az ellenőrzésre jogosult szervek jogosítványát jelenti.

A II., III. és IV. rendű alperesek ellenkérelmükben az elsőfokú eljárás során előadott védekezésüket fenntartották, az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtetteket osztva, ahhoz csatlakoztak. Kérték az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az V. rendű alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Csatlakozott az I. rendű alperes érveire. Azt azzal egészítette ki, hogy a felperes hasonló tartalommal előterjesztett keresetétől egy másik perben elállt, mert az V. rendű alperes megfelelő adatokat szolgáltatott, így jelen eljárása indokolatlan. Az alperes a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Sporttv.) 22. § (3) bekezdése alapján a perbeli igazolások kiállítása során adóhatóságként jár el, ezért köteles az adótitkot megőrizni. Önmagában az a tény, hogy az igazolás kiállítójaként közfeladatot lát el nem jelenti azt, hogy az adótitok tárgyát képező információt korlátozás nélkül köteles kiadni. Utalt az Art. 2016. október 24. napján hatályba lépett módosítására is.

A felperes az alperesi ellenkérelmekben kifejtettekkel összefüggésben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla másik tanácsa által hasonló tárgyú ügyben született jogerős döntésre. Az Európai Bíróság döntésének alperesek által hivatkozott (68) bekezdése tekintetében azt adta elő, hogy az pusztán arra vonatkozik, hogy az adókedvezmény nem tiltott állami támogatás. Utalt az Alkotmánybíróság határozataiban körülírt közpénz fogalomra, amiből kiemelte, hogy a perbeli támogatási összeg miatt, hogy a költségvetésen nem folyik keresztül, adó jellege miatt közpénznek minősül. A közérdekű adatok megismerhetősége mint alapjog és az adótitok megőrzéséhez fűződő érdek mérlegelésével összefüggésben értékelendő tényezőnek tartotta, hogy a támogatók személyének megismerése hiányában a közvélemény nem tudja ellenőrizni azon rendelkezés betartását, miszerint a támogatás fejében ellenszolgáltatás nem kérhető, adható. A perbeli adatok megismerhetőségének hiányában az sem ellenőrizhető a támogatott szervezetek milyen jogcímen kaptak juttatást és az sem, hogy a támogatással kapcsolatos döntés összhangban van-e a sportpolitikai célokkal. Az Art. módosítására is meggyőződése szerint azért került sor, mert a perbelihez hasonló adatok tekintetében a törvényhozó felismerte annak közérdekű jellegét, ezen törvénymódosítással igyekezett ebből a körből kivonni.

Az V. rendű alperes a felperes által hivatkozott ítélet vonatkozásában előadta, hogy abban az ügyben az adatkezelők minisztériumok voltak, így párhuzam azon döntés és a jelen per között nem vonható.

A fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységgel felderítette, az alkalmazandó jogszabályok körét helyesen határozta meg, levont következtetéseivel, így döntésével azonban a másodfokú bíróság az alábbiak miatt nem értett egyet.

Jelen per tárgyát a felperesnek az Info tv. 31. § (1) bekezdése alapján előterjesztett közérdekű adat megismerésére vonatkozó igénye képezte. Az Info tv. 3. § 5. pont szerinti közérdekű adat fogalom meghatározásából kiindulva elsődlegesen azt kellett vizsgálni, az alperesek közfeladatot

végeznek-e a perrel érintett igazolások kiállítása során. Erre a kérdésre, figyelemmel az alperesi elismerésre is egyértelműen igenlő válasz adható. A Tao. tv., a Korm. rendelet, illetve az V. rendű alperes által hivatkozott Sporttv. is egyértelműen rendelkezik e körben. Ezen jogszabályok kifejezetten közfeladatokkal ruházzák fel az alapvetően nem ilyen jellegű tevékenységet végző alpereseket.

A perben az sem volt vitás, hogy a keresettel érintett adatok köre közérdekű adat, azok az alperesek kezelésében vannak, amit az is alátámaszt, hogy az alperesek a felperesi adatigénylésnek nagyobb részben eleget is tettek. A jelen perrel érintett adatok vonatkozásában alapvetően nem az adatok közérdekűségét vitatták, hanem arra hivatkoztak, hogy az Info tv. rendelkezései alapján jogosan tagadták meg azok kiadását. Éppen ezért azt kellett vizsgálni ez az alperesi hivatkozás megalapozott-e, mely vizsgálat során figyelemmel kellett lenni az Info tv. 31. § (2) bekezdésére, ami szerint a megtagadás jogszerűsége és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania.

Mindezek miatt nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtett azon indokokkal, amelyek az adatigénylés céljára vonatkoztak. Jelen per eldöntése szempontjából az igényelt adatok nem vitásan közérdekű jellegére, és az alperesek adatkezelői minőségére nem vonható vizsgálat alá, hogy az adatigénylés mennyiben érinti az alperesek tevékenységének átláthatóságát, ellenőrzését. Az adatigénylés célzata, motivációja, visszaélészerű, vagy rosszhiszemű gyakorlása nem képezhetik vizsgálat tárgyát, mivel egy alapjog érvényesítése esetén az alapjogi jogviszony mentes ezen értékelési szempontoktól. Az Info tv. 2015 október 1. napjától hatályos 29. § (1a) bekezdésének rendelkezése szerint, az alapjog érvényesítésével kapcsolatban csak az azonos jogérvényesítő, azonos adatra vonatkozó kérelmének tényére kell figyelemmel lenni. Ilyen körülmény azonban jelen esetben nem merült fel, és az alperesek sem hivatkoztak erre.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperesek az Info tv. 31. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségüknek nem tudtak eleget tenni.

Az I. rendű alperes azon hivatkozása, hogy olyan adatbázist nem kezel, amely nyilvántartaná, hogy a támogatási összegek honnan, mely személyektől, szervezetektől származnak nem volt alapos, figyelemmel arra, hogy a felperesi igény nem az igazolások tartalmi értékelésére irányult ez okból adatbázis felállítására nem volt szükség. A felperes mindössze a Tao. tv-ben és a 107/2011. (VI. 30.) Korm. rendeletben részletesen körülírt dokumentum másolatok megismerésére tartott igényt. Ezen túlmenően az alperesek védekezése csak ezen dokumentumok egyes elemeinek nem nyilvános voltára irányult, így ez a kifogás ellentmondásos is.

Mindezekre tekintettel a perben eldöntendő kérdés az volt, hogy az alperesek a kért adatok kiadását az adótitokra történő hivatkozással alappal tagadták-e meg. A közérdekű adatok kiadása iránt indult perekben alakuló bírói gyakorlat már több esetben vizsgálta ezt a kérdést, mely vizsgálat eredményeképpen megállapítható konzekvencia, hogy az adótitkok a közérdekű adatok megismerhetőségével szemben abszolút korlátként nem hivatkozható. Ez a megállapítás az Art. 53. §-nak módosításától függetlenül jelen ügyben is tartható. Az Info tv. 26. § (1) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a közérdekű adat megismerhetősége csak ezen törvény rendelkezései alapján korlátozható. A 27. § (1) bekezdése szerint nem ismerhető meg a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat, ha az a minősített adat védelmére vonatkozó törvény szerinti minősített adat. Ezen túlmenően pedig korlátozásra vonatkozó rendelkezést kizárólag törvény, és kizárólag az Info tv. 27. § (2) bekezdésben meghatározott célból írhat elő. Az itt felsorolt célok közé azonban az adótitok nem illeszthető. Az nem vonható sem a honvédelmi érdek, sem a nemzetbiztonsági érdek, a bűncselekmények üldözése vagy megelőzése érdekkörébe, sem a környezet- vagy természetvédelmi érdek, a központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdek fogalma alá. Az önmagában nem értelmezhető a

külső kapcsolatokkal, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokkal összefüggésben, sem a bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásra, sem a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel.

Ezért azt szükséges vizsgálni, hogy az adótitok jelen adatigénnyel összefüggésben jelent-e olyan, az alpereseket megillető alkotmányos jogot, vagy más hasonló érdeket, ami a kereset teljesítésének akadálya. A Tao. tv. rendelkezései szerint a támogató kizárólag jogi személy lehet, így a személyes adatok védelméhez fűződő alapjog nem vehető figyelembe. Az Info tv. 1.§-a, 3. § 2. pontja alapján a személyes adat fogalma, csak a természetes személyek információs önrendelkezési jogára nézve alkalmazható.

Az adótitok által védett jog kizárólag pénzügyi, gazdasági jellegű lehet. Ez azonban nem értékelhető olyan védendő jognak, ami egy közérdekű adat megismerhetőségét abszolút módon befolyásolhatja. Az alapjogi teszt alá sem vethető [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés], mivel az adótitok intézménye nem alapjogi jellegű, összemérésük ezen az elven nem végezhető el. Kétségtelen, hogy az adótitok alá olyan, az érintett személyre vonatkozó gazdasági ismeret tartozik, amelyből rá vonatkozóan következtetés vonható le. Ez azonban csak természetes személy esetében tartozik, személyes adat jellege miatt az érintett önrendelkezési joga körébe. Jogi személy esetében azonban ez csak akkor vehető figyelembe, ha ezen következtetés sérelmes voltára vonatkozó konkrét bizonyíték áll rendelkezésre. Ilyenre azonban az alperesek nem hivatkoztak. Ezen túlmenően a Tao. tv. által szabályozott társasági adókedvezmény csak olyan, az azt igénybe vevő jogi személlyel kapcsolatos gazdasági jellemzők megléte esetén vehető igénybe, melyre vonatkozó alapadatok a gazdasági társaságok beszámolási kötelezettsége miatt akár más nyilvános forrásból (pl. mérlegadatok) is megismerhetők.

Ezzel szemben a felperesi igény olyan adatokra vonatkozott, amelyek állami kedvezmény igénybevételére jogosítanak. E körben a másodfokú bíróság a felperesi érveléssel értett egyet. A társasági adókedvezmény jogi konstrukcióját az Európai Bizottság az Európai Unióról Szóló Szerződés (EUMSZ) 108. cikk (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján vizsgálta. Azt bírálta el, hogy az e törvényben foglalt támogatási rendszer az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdés e) pontjával összhangban áll-e. Ez a rendszer ugyanis a Magyar Állam szerint is olyan állami támogatás, amely egyes vállalkozásokat előnyben részesít, ezáltal torzítja a versenyt, illetve ennek veszélyével fenyeget, és érinti az államok közötti kereskedelmet is [EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés]. A Bizottság azonban ezt összeegyeztethetőnek ítélte a belső piaccal, mint olyan gazdasági támogatást, amely úgy mozdítja elő egy meghatározott terület, jelen esetben a sport fejlődését, hogy ezáltal nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

A döntés (65) bekezdése rögzítette, hogy a program következtében a központi költségvetés adóbevételétől esik el, a (66) bekezdés azt, hogy az adományozók gazdasági előnyhöz, adományukon keresztül vagyoni előnyhöz jutnak. A (67) bekezdés szerint azonban ez a lehetőség minden vállalkozás számára korlátozás nélkül elérhető, azaz nem szelektív, ezért vonta le a (68) bekezdés szerint azt a következtetést, hogy az adományozóknak nyújtott adókedvezmény nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, azaz tiltott állami támogatásnak. Ebből viszont az is következik, hogy a Bizottság egyértelműen állami támogatásnak tekinti nem csak a sportszövetségeknek nyújtott támogatást, hanem a támogatóknak ennek fejében biztosított adókedvezményt is.

Ebből pedig az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése alapján egyértelműen következik, hogy az ezen kedvezményre jogosítottak adatai olyan közérdekű adatok, amelyek korlátozás nélkül megismerhetőek.

Nem tartotta alaposnak a másodfokú bíróság ezen adat megismerésének korlátjaként, a Bizottsági döntés (19) bekezdésére történt alperesi hivatkozást sem. Egyrészt ez a Magyar Állam Bizottság elé tárt álláspontját, vállalt garanciáját tartalmazza, nem a Bizottság döntésére, megállapításaira vonatkozik.

Másrészt a Tao. tv. 22/C. § (2a) bekezdésébe ez a garancia oly módon épült be, hogy a támogató az (1) bekezdés szerinti támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről – szponzori szerződés keretében juttatott kiegészítő sportfejlesztési támogatás kivételével – ellenszolgáltatásra nem jogosult, az ezzel ellentétes megállapodás semmis. Ilyen megállapodás esetén a támogató nem jogosult sem a (2) bekezdés szerinti adókedvezményre, sem a 24/B. § szerinti jóváírásra. Ez a rendelkezés tehát kifejezetten kétoldalú megállapodásra vonatkozik, mely körbe a felperesi adatigény nem vonható, az ezen rendelkezés megsértését nem jelentheti.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes által igényelt adatok kiadására kötelezte az alpereseket.

Az adatigényléssel érintett időszaknak a keresetlevél benyújtását követő tartama tekintetében azonban a felperes keresetét elutasította. Az alperesek ugyanis vagy a kérelemben foglalt időpontig, vagy ha az nem kellően határozott, illetve a jövőre vonatkozó, legkésőbb a keresetlevél benyújtásáig tehetnek jogszerűen eleget az adatigénynek. Ezen túlmutató időszak tekintetében eljárásuk jogszerűsége nem vizsgálható, így rájuk kötelező határozat sem hozható. A közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény csak meghatározott időpontban rendelkezésre álló adatok megismerhetőségére vonatkozhat, folyamatos adatszolgáltatási kötelezettsége az adatkezelőknek egyéni adatigénylés esetében az Info tv. rendelkezései szerint sincs.

Mivel az ítélet megváltoztatása folytán a felperes mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban pernyertesnek minősült, a másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessék meg a felperesnek az ügyvédi munkadíjból álló együttes első és másodfokú perköltséget, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2017. június 21.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró